

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 3T/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010451
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010451.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom, v trestnej veci proti obžalovanému X. L., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. (ďalej len Trestného zákona), na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 18.07.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný :

X. L., narodený XX.XX.XXXX v Ž. Z. O., trvale bytom L. Ž. XX, zamestnaný v spoločnosti Tubex, s.r.o., Žarnovica

sa podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 1 Pv 492/14/6613 zo dňa 30.07.2015 pre skutok kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.10.2014 v čase o 15:45 hodine viedol po ceste III/06523 motocykel značky Suzuki SV 650 v smere L.Á. Ž. - X. tým spôsobom, že pred budovou stolárstva, L. Ž. XX, nesprávne reagoval na pohyb chodkyne O. P., narodenej XX.XX.XXXX, ktorá predchádzala vozovku z jeho pohľadu z pravej strany na ľavú, v protismernom jazdnom pruhu túto kontaktoval pravou stranou motocykla, pričom chodkyňa O. P. utrpela zranenia, ktorým po prevoze do Nemocnice s poliklinikou v Žiari nad Hronom o 19:30 hodine podľahla, pričom z povolenej rýchlosti pri reakcii na vchádzanie chodkyne na vozovku mohol zastaviť pred miestom zrážky a zabrániť dopravnej nehode,

p r e t o ž e skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, súd poškodeného Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko - právne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný :

X. L., narodený XX.XX.XXXX v Ž. Z. O., trvale bytom L. Ž. XX, zamestnaný v spoločnosti Tubex, s.r.o., Žarnovica

sa podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 1 Pv 492/14/6613 zo dňa 30.07.2015 pre skutok kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.10.2014 v čase o 15:45 hodine viedol po ceste III/06523 motocykel značky Suzuki SV 650 v smere L.Á. Ž. - X. tým spôsobom, že pred budovou stolárstva, L. Ž. XX, nesprávne reagoval na pohyb chodkyne O. P., narodenej XX.XX.XXXX, ktorá predchádzala vozovku z jeho pohľadu z pravej strany na ľavú, v protismernom jazdnom pruhu túto kontaktoval pravou stranou motocykla, pričom chodkyňa O. P. utrpela zranenia, ktorým po prevoze do Nemocnice s poliklinikou v Žiari nad Hronom o 19:30 hodine podľahla, pričom z povolenej rýchlosti pri reakcii na vchádzanie chodkyne na vozovku mohol zastaviť pred miestom zrážky a zabrániť dopravnej nehode,

p r e t o ž e skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, súd poškodeného Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko - právne konanie.

O d ť o v o d n e n i e

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného X. L., bytom L. Ž. XX bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podaná na tunajší súd dňa 30.07.2015 pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný vo vzťahu ku skutku, ktorý je mu v obžalobe kladený za vinu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2016 vyhlásil, že je nevinný.

V nadväznosti na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného X. L., výsluchom svedka F. F., výsluchom poškodeného P. P., výsluchom znalca P. E. ako aj čítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise a dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Obžalovaný X. L. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. Uviedol, že v inkriminovaný deň sa vracal domov z jazdy. Na križovatke odbočil smerom na obec X. a keď vchádzal z miernej zákruty spoza kostola, na vzdialenosť cca 80 metrov zaregistroval chodkyňu -poškodenú, ktorá v protismere jeho jazdy kráčala po chodníku. Následne v krátkom časovom úseku zbadal, ako poškodená zostúpila z chodníka na cestnú komunikáciu, pozrela sa smerom naňho a rozbehla sa. V tom čase jazdil rýchlosťou cca od 45 do 50 km/h. V momente, keď sa naňho poškodená pozrela, mohol byť od nej vzdialený 20 až 30 metrov. Uvedené si celkom presne nepamätal. Usudzoval však, že poškodená ho musela registrovať, nakoľko sa v krátkom časovom úseku rozbehla, resp. podstatne zrýchlila svoj krok. Išlo o veľmi krátky časový úsek. Ďalej uviedol, že k stretu s poškodenou došlo mierne vľavo od pomyslenej stredovej čiary na cestnej komunikácii. Po strete s poškodenou túto po náraze potiahol asi 1 meter smerom doľava, kde poškodená zostala ležať na cestnej komunikácii. Poškodenú zachytil stupačkou motocykla. Bezprostredne po tom, čo poškodená vstúpila na vozovku a pozrela sa naňho zahájil vyhýbací manéver smerom doľava. Situáciu v tom čase vyhodnotil tak, že pokiaľ by sa chcel poškodenej vyhnúť manévrom smerom doprava, zachytil by buď poškodenú alebo obrubu chodníka na pravej strane z jeho pohľadu. Keby sa rozhodol brzdiť, mohol sa dostať do šmyku. V čase realizácie vyhýbacieho manévru smerom vľavo nemohol vedieť, že poškodená sa s úmyslom prejsť na druhú stranu chodníka rozbehne, resp. podstatne zrýchli krok. Bezprostredne po náraze a po tom, čo poškodená zostala ležať na ľavom okraji vozovky, si sňal prilbu, chytil poškodenú pod pazuchy a potiahol ju smerom k ľavej časti vozovky z jeho pohľadu, a to asi na vzdialenosť jedného metra. Záverom svojej výpovede uviedol, že s riadením motocykla má dlhoročné skúsenosti, jazdí cca 9 až 10 rokov a dosiaľ nemal žiadnu nehodu. V minulosti jazdil aj na motorkách vyššej kubatúry.

Svedok F. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v inkriminovaný deň, kedy došlo na cestnej komunikácii v smere od obce L. Ž. do obce X. k dopravnej nehode viedol v opačnom smere od obce X.K. do L. Ž.

svoje motorové vozidlo, pričom keď prichádzal k cintorínu v obci L. Ž., zbadal vo svojom jazdnom pruhu prekážku vo forme odstaveného motorového vozidla. Nakoľko v tom čase v protismere prichádzali ďalšie vozidlá, dával týmto prednosť. V tom momente zaregistroval na ľavej strane vozovky z jeho pohľadu poškodenú stojac na chodníku. Následne zaregistroval, ako sa z miernej zákruty spoza kostola vynorila motorka. Počas predbiehacieho manévru pri obchádzaní motorového vozidla pred ním zbadal, ako poškodená zišla z chodníka na cestnú komunikáciu. Spozoroval tiež, ako zrýchlila krok prechádzajúc cez cestnú komunikáciu, zrejme v reakcii na zvuk motocykla. Následne videl ako motocyklista na prítomnosť poškodenej na vozovke okamžite realizoval úhybným manévrom smerom k stredu vozovky k pomyslenej deliacej čiare s úmyslom obísť poškodenú. Následne tiež videl, ako poškodená reagovala zrýchljeným pohybom, akoby obžalovanému „vbehla“ do jazdnej dráhy. Vyzeralo to tak, „akoby to bolo načasované“. Ďalej uviedol, že obžalovaný mohol jazdiť rýchlosťou cca 50 km/h, nakoľko v rýchlosti bol limitovaný aj pred ním jazdiacimi vozidlami. K stretu obžalovaného s poškodenou došlo pravou stranou motocykla, s najväčšou pravdepodobnosťou tlmičom predného kolesa alebo stupačkou na jeho pravej strane. On bol v čase zrážky asi vo vzdialenosti cca 100 až 120 m. Po zrážke motocykla s poškodenou, šiel motocykel cca 50 m zotrvačnosťou na dvoch kolesách sám, nakoľko obžalovaný bol zrazený zo sedadla. Po zrážke poškodenú vyhodilo do vzduchu, kedy telo urobilo rotačný pohyb a spadlo na vozovku. Z jeho pohľadu išlo o silný náraz. Po zrážke odstavil svoje motorové vozidlo na pravej krajnici v smere svojej jazdy, privolal záchranku a spolu s obžalovaným poskytli poškodenej prvú pomoc. Poškodená bola v tom čase pri vedomí a bežným spôsobom s nimi komunikovala.

V prípravnom konaní, dňa 28.11.2014 aj pri vyšetrovacom pokuse svedok F. F. vypovedal, že v inkriminovaný deň viedol svoje motorové vozidlo z obce X. do L. Ž., pričom keď prechádzal popri cintoríne, pri pravom okraji vozovky stálo auto a oproti prechádzali ďalšie autá. Zastavil za stojacim vozidlom dávajúc prednosť oproti idúcim autám. Vtedy zbadal, že na chodníku pred bránou do cintorína stojí chodkyňa, stará pani, ktorá sa obzerala vpravo a vľavo, pričom prešla ešte asi 10 metrov smerom ku kostolu. Keď popri nej prešlo druhé auto, vstúpila na cestu a začala pomalým krokom šikmo prechádzať na druhú stranu. Keď druhé auto prešlo aj popri ňom, obišiel pred ním stojace auto, prešiel ešte niekoľko metrov a zbadal ako zo zákruty vyšiel motocykel, ktorý začal prechádzať do jeho jazdného pruhu. Poškodená vtedy pridala do kroku až začala utekať. Následne videl, ako sa motocyklista začal ťahať k ľavému okraju cesty a zachytil chodkyňu pravou stranou motocykla. Šiel povolenou rýchlosťou a keď obchádzal chodkyňu, nebrzdil.

K rozporom ohľadne výpovede z prípravného konania svedok uviedol, že už bol viackrát účastný dopravnej nehody, resp. bol jej svedkom. Pri prvotnej výpovedi v prípravnom konaní opísal skutkový dej tak, ako si ho zafixoval. Pokiaľ sa vyjadroval ku konkrétnym číslam alebo vzdialenostiam motocyklistu od chodkyne (keď stála na chodníku a keď stála na cestnej komunikácii), tieto údaje si nevedel presne vybaviť. Hoci policajt mu vysvetľoval, že ide o okolnosť, ktorú si človek musí pamätať, on uvedené údaje nemal zamemorané, preto pripustil, že v týchto okolnostiach skutkového deja mohol vypovedať čiastočne rozdielne.

Svedok - poškodený P. P., syn poškodenej O. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeho matka napriek vysokému veku pôsobila minimálne o 10 rokov mladšie a tak sa i správala. Zdravotný stav mala dobrý, mala svižný krok a pri chôdzi nepoužívala žiadnu pomôcku. Z vonkajšieho pohľadu sa však mohla javiť ako staršia osoba.

Znalec P. E., z odboru cestná doprava, z odvetvia technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel, pracujúci v znaleckej organizácii Znalex, s.r.o., so sídlom Hronská 1, Zvolen na hlavnom pojednávaní uviedol, že na mieste samom, kde malo dôjsť k zrážke motocyklistu - obžalovaného X. L. a poškodenej O. P. neboli zistené žiadne stopy identifikujúce tento stret, t. j. nebolo zrejmé, kde teoreticky začal obžalovaný realizovať vyhýbací manéver. S kolegom, znalcom Ing. X. Š. preto pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzali z dostupného spisového materiálu, z technického experimentu zameraného na pohyb poškodenej po cestnej komunikácii, vykonaného na základe výpovedí svedkov osobne zúčastnených na dopravnej nehode. S ohľadom na vykonané znalecké dokazovanie znalec konštatoval, že pohyb chodkyne pozostával z dvoch štádií, kedy v prvom štádiu poškodená pomalšou chôdzou zostupovala z telesa chodníka na cestnú komunikáciu. V druhom štádiu poškodená zrýchlila pohyb so zámerom prejsť na druh stranu cestnej komunikácie vo forme zrýchljeného kroku, resp. čiastočného behu. Vychádzajúc zo spisového materiálu, konečnej polohy poškodenej, znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo aj zo skutočnosti, že na

pravých riadidlách motocykla bola zaistená časť vlákna z odevu chodkyne bolo znaleckým posudkom ako najpravdepodobnejšie miesto stretu motocyklistu s poškodenou označené miesto „X“ (znázornené v znaleckom posudku č. 17/2014 na fotografii na č.l. 84 spisu). Simulačným spôsobom bola zistená nárazová rýchlosť motocykla v čase stretu 44km/h, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou došlo k zachyteniu poškodenej len riadidlami motocykla na rozdiel od tvrdení znalca z odboru zdravotníctvo, že telo bolo zachytené i predným kolesom motocykla. Pokiaľ by tomu tak bolo, čo simulačné zistenia vylučujú, motocykel by poškodenú zachytil na väčšej ploche a potiahol by ju so sebou v smere jazdy. Tiež pokiaľ by došlo k zachyteniu poškodenej inou časťou motocykla, mohlo by to byť len na úrovni jeho bočnej časti, a to s prihliadnutím na rotačný pohyb poškodenej po náraze a tiež s prihliadnutím na miesto, kde poškodená po náraze ostala ležať. Pri konštatovaní rýchlosti motocykla v čase evidovania poškodenej ako chodkyne 50 km/h bola stanovená vzdialenosť obžalovaného a poškodenej, v čase, keď ju obžalovaný zaregistroval na vzdialenosť 34 km. Sekundu pred vojením poškodenej na vozovku, bola vzdialenosť medzi obžalovaným a poškodenou ustálená na 48 m. Obidvom účastníkom dopravnej nehody v tomto časovom úseku vo vzájomnom výhľade nebránila žiadna statická ani iná prekážka. K výsledkom analýzy možnosti zabránenia stretu obžalovaným znalec uviedol, že pokiaľ by bol obžalovaný po spozorovaní poškodenej v ustálenej vzdialenosti využil maximálne brzdenie intenzívneho charakteru, teda viac ako polovicu, teoreticky mohol zastaviť motocykel pred miestom stretu s poškodenou. Uvedené by ale platilo len v prípade, že by sa obžalovaný v čase rozhodovacej fázy rozhodol brzdiť intenzívnym spôsobom krátko po vstupe poškodenej na vozovku v prvom štádiu pomalej chôdze. Nakoľko pohyb poškodenej sa v čase jej vstupu na vozovku javil ako spomaľujúci, obžalovaný prirodzene reagoval na vzniknutú prekážku v jeho jazdnom pruhu úhybným manévrom doľava, a teda v rozhodovacej fáze nezačal hneď intenzívne brzdiť. Pokiaľ však poškodená v druhom štádiu pohybu po vstupe na vozovku zrýchlila svoj pohyb, obžalovaný by už pred touto prekážkou nezastavil a stretu by nezabránil ani pri využití maximálnej brzdnéj sily brzdného systému motocykla. K výsledkom analýzy možnosti zabránenia stretu poškodenou znalec uviedol, že poškodená mohla spozorovať motocykel najneskôr jednu sekundu pred vstupom na vozovku, ktorý reakčný čas zohľadňuje jej vek. Jednoznačne mohla zabrániť dopravnej nehode tým, že by nevstúpila na vozovku, resp. po vstupe na vozovku by reálne zhodnotila situáciu a po počiatočnom spomalení by neurobila zrýchlený pohyb smerom na druhú stranu cestnej komunikácie. Znalec tiež konštatoval, že reakčný čas obidvoch účastníkov dopravnej nehody bol v čase rozhodovania rovnako dlhý a identický. Vyhodnotením vykonaných analýz znalec uzavrel, že samotným vojením na cestnú komunikáciu a spomalením nevytvorila poškodená obžalovanému tzv. náhlu prekážku, na ktorú už obžalovaný nemal možnosť reagovať spôsobom, že by k stretu nedošlo. Avšak tým, že po predchádzajúcom spomalení sa poškodená rozhodla zrýchliť svoj pohyb s úmyslom prejsť cez cestnú komunikáciu na druhú stranu, vytvorila obžalovanému tzv. náhlu prekážku, na ktorú on už nemal možnosť reagovať spôsobom, že by k stretu nedošlo. V čase rozhodovacej činnosti na strane poškodenej zrýchliť krok a na strane obžalovaného obísť prekážku smerom doľava už obžalovaný vzhľadom na krátky časový úsek cca 2,6 sekundy nemal možnosť zmeniť svoje rozhodnutie. Počas tohto časového úseku si stačil iba uvedomiť, že dôjde k náraze. Poškodená v čase, keď bola na chodníku a rozhodovala sa pre vstup na vozovku, mala a mohla vidieť obžalovaného. K doplneniu č. 1 znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný po vykonaní vyšetrovacieho pokusu, znalec uviedol, že podkladom pre jeho vypracovanie bola (o.i.) čiastočne zmenená výpoveď svedka F. F., ktorý zafinoval časové úseky možného spozorovania motocyklistu chodkyňou až do času stretu a vzdialenosť motocyklistu od chodkyne keď stála na chodníku a následne na cestnej komunikácii. Z výsledkov opätovného znaleckého skúmania potom vyplynulo, že za podmienky, že poškodená vyšla na vozovku v rovnakom čase ako vyšiel motocykel na viditeľný úsek cesty, musel by sa obžalovaný pohybovať rýchlosťou približne 98 km/h a intenzívne spomaľovať. Poškodená by ho v takom prípade pri vstupovaní na cestnú komunikáciu neregistrovala, a to ani keby sa pohyboval ešte väčšou rýchlosťou. Záverom znalec vylúčil, že obžalovaný by sa pri vychádzaní spoza kostola pohyboval takouto rýchlosťou, teda, že by mal výrazne vyššiu rýchlosť ako je povolená. Pripustil jeho rýchlosť maximálne 55 km/h resp. 60 km/h. V takomto prípade pri zohľadnení rýchlosti v čase stretu 44 km/h vzhľadom na dĺžku úseku od zhladnutia obžalovaného spoza budovy kostola do mieste stretu by museli byť evidentné brzdné stopy. Keďže motocykel obžalovaného nebol vybavený systémom ABS, v prípade vyššej rýchlosti by nebol schopný realizovať úhybací manéver do ľavej strany, nakoľko pri intenzívnom brzdení z vyššej rýchlosti by reálne došlo k zablokovaniu najprv zadného kolesa a následne predného kolesa motocykla. Úhybací manéver by preto nebolo možné realizovať. Z technického hľadiska obžalovaný pri zohľadnení vzdialenosti 48 metrov medzi ním a poškodenou mohol rozoznať, či v prípade poškodenej ide o staršieho alebo mladšieho chodca. Znalec pripustil, že i skutočnosť, že obžalovaný pohľadom do spätného

zrkadla kontroloval stav za sebou mohla mať vplyv na skrátenie času reakcie v súvislosti s neskorším spozorovaním poškodenej, ktorá vstúpila na vozovku.

Zhrnúc svoju výpoveď k vypracovanému znaleckému posudku znalec uviedol, že znalecký posudok ako aj jeho doplnenie č. 1 vychádzali z výpovedí obžalovaného a svedka F. F.. Prvotný znalecký posudok bol vypracovaný na základe technického experimentu, kedy spôsob vstupu a prechodu poškodenej na vozovku bol opísaný takmer identicky obžalovaným aj svedkom F. F.. Doplnenie č. 1 k znaleckému posudku bolo realizované po čiastočnej zmene výpovede svedka F. F. v súvislosti so špecifikáciou časových údajov. Znalec zároveň uviedol, že s ohľadom na svedkom uvádzané časové údaje (a označované časové úseky) im v doplnení č. 1 k znaleckému posudku vyšli nereálne hodnoty, napríklad, že motocyklista sa v čase, keď sa dostal do viditeľnej zóny pohyboval rýchlosťou takmer 100 km/h.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov F.. B.. B. Ľ. a F.. P. A., z odboru zdravotníctvo a farmácia, súdne lekárstvo vyplynulo, že bezprostrednou príčinou smrti poškodenej O. P. boli zlomeniny kostí podkolenia s masívnym krvácaním do okolia, zlomeniny rebier a ľavej kľúčnej kosti, zmliaždenie podkožia v oblasti ľavej hornej končatiny a hrudníka s malým krvácaním do ľavej pohrudničnej dutiny, menšia reptúra sleziny s malým krvácaním do dutiny brušnej, ktoré viedli k rozvoju úrazového šoku a spolu s chorobnými zmenami na cievnom systéme a srdci vyústili k multiorgánovému zlyhaniu a tým ku smrti. Z charakteru, rozsahu a lokalizácie zranení na tele poškodenej znalec ustálil, že na telo poškodenej pôsobilo pomerne veľké vonkajšie mechanické násilie tupého charakteru, vedené pevným, plošným až tupohraným členitým predmetom, s charakteristicky výškovo uloženými, na povrchu kontaktnej plochy sa nachádzali aj drobné formované hrany a výstupky násilia, ktoré pôsobilo prudko ako náraz a v počiatkovej fáze bolo vedené do bočnej plochy ľavej dolnej končatiny v oblasti predkolenia a do hrudníka v oblasti ľavého prsníka a lakťa. Znalci ustálili, že poškodená sa v momente prvotného kontaktu s motocyklom nachádzala v polohe vzpriamenej, pritočená k narážajúcemu motocyklu svojou ľavou plochou tela a pravdepodobne bola v momente kroku, keď vpredu bola ľavá dolná končatina. Rozsah a lokalizácia zranení na tele poškodenej dobre korešponduje so zraneniami, aké vznikajú pri takomto type dopravných úrazov typu chodec a motocyklista pri bočnom náraze do vzpriamenej postavy chodca. Rozborom krvi poškodenej bolo zistené, že v čase dopravnej nehody poškodená nebola pod vplyvom alkoholu a návykových látok.

Zo záverov znaleckého posudku Znaleckej organizácie Znalex s.r.o., so sídlom Hronská 1, Zvolen č. 17/2014 zo dňa 23.01.2015, odbor Doprava cestná a strojárstvo, Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave, Odhad hodnoty cestných vozidiel, Odhad hodnoty strojových zariadení súd zistil, že technickou príčinou dopravnej nehody bolo donútenie vodiča motocykla k náhlejšej zmene smeru a rýchlosti vchádzajúcou chodkyňou do vozovky a následné vytvorenie náhlejšej prekážky chodkyňou pri pohybe z miesta rozbiehania do miesta stretu. Pokiaľ ide o možnosti zabránenia dopravnej nehode obžalovaným (ako vodičom motocykla), obžalovaný sa po spozorovaní poškodenej rozhodol pre bočné premiestnenie, na ktoré jeho rozhodnutie mohlo mať vplyv spomalenie pohybu poškodenej počas reakčnej doby vodiča a tvar komunikácie, pretože pri intenzívnom spomaľovaní by hrozila nestabilita motocykla, kedy nie je možné tento bočne premiestniť. Bolo zistené, že na začiatku vchádzania poškodenej do vozovky sa motocykel nachádzal približne 34 m od koridoru chodkyne. Poškodená vstupom na vozovku donútila obžalovaného k spomaleniu vyššiemu ako je polovica z maximálne dosiahnuteľného spomalenia. Poškodená tak z technického hľadiska svojím vstupom na vozovku vytvorila obžalovanému nebezpečenstvo. Ak by sa obžalovaný rozhodol reagovať na zrýchlenie poškodenej maximálnym spomalením, nezastavil by pred koridorom pohybu chodkyne. Na začiatku zrýchľovania sa motocykel nachádzal približne 19 metrov od koridoru pohybu poškodenej, pričom na tejto dráhe s maximálnym spomalením zastaví z rýchlosti 41 km/h. Ak poškodená svojím spomaľujúcim pohybom po vstupe na vozovku dávala obžalovanému informáciu, že sa nebude naďalej pohybovať a následne sa rozbehla, potom vodič na prvý pohyb a vojsenie do vozovky a zastavenie reagoval technicky správne, pretože by bezpečne minul stojacu chodkyňu. Keďže poškodená po vojsení na vozovku spomalila a následne sa rozhodla svoj pohyb zrýchliť, z technického hľadiska svojím rozbehnutím vytvorila obžalovanému nebezpečenstvo a tzv. náhlu prekážku. Na začiatku zrýchľovania sa motocykel nachádzal približne 19 metrov od koridoru pohybu poškodenej, pričom na tejto dráhe s maximálnym spomalením zastaví z rýchlosti 41 km/h. Zo simulácie vzájomného pohybu motocykla obžalovaného a poškodenej od zrážky až po zastavenie vyplynulo, že v čase stretu sa obžalovaný pohyboval rýchlosťou 44 km/h. Obžalovaný s veľkou pravdepodobnosťou neprekročil maximálnu povolenú rýchlosť 50 km/h. Vykonaním technického experimentu za účelom stanovenia rýchlosti pohybu poškodenej bolo zistené,

že táto rýchlosť bola 7 km/h a jej pohyb od okraja vozovky po miesto zrýchlenia trval cca 1,1 sekundy. Pokiaľ ide o možnosti zabránenia dopravnej nehode poškodenou ako chodkyňou, znalec uviedol, že poškodená svojím pohybom donútila obžalovaného k zmene smeru a rýchlosti jazdy. Obžalovaný sa 1 sekundu pred vojdením poškodenej na vozovku nachádzal v úseku komunikácie s dobrými rozhľadovými pomermi bez statických prekážok, ktoré by chodkyňi bránili spozorovať jeho pohyb. Poškodená mohla dopravnej nehode zabrániť tak, že by na vozovku nevošla, resp. že po vstupe na vozovku by sa namiesto zrýchlenia rozhodla spomaliť. Chodkyňa svojím pohybom donútila obžalovaného k náhlejšej zmene smeru a rýchlosti jazdy, preto nie je možné považovať spôsob prechádzania poškodenej cez vozovku z technického hľadiska za správny.

Predmetom Doplnenia č. 1 zo dňa 15.04.2015 k znaleckému posudku č. 17/2014 Znaleckej organizácie Znalex s.r.o., so sídlom Hronská 1, Zvolen bolo opätovné objasnenie priebehu dopravnej nehody. Účelom bolo odstrániť rozdiely medzi znaleckým posudkom č. 17/2014 a výpoveďou svedka F. F. po vykonaní vyšetrovacieho pokusu.

Priebeh dopravnej nehody podľa verzie svedka F. F. na vyšetrovacom pokuse znalci označili za technicky neprijateľný vzhľadom na chýbajúce stopy na vozovke po spomalení motocykla z 98 km/h na 44 km/h v mieste zrážky. Po zmene vstupných údajov (výpoveď svedka F. F.) totiž znalci dospeli k záveru, že aby motocykel prešiel úsekom od okraja viditeľného úseku na miesto zrážky (označené ako „X“) a v mieste zrážky sa pohyboval rýchlosťou 44 km/h, musel spomaľovať z rýchlosti približne 98 km/h. Za podmienky, že poškodená vyšla na vozovku v rovnakom čase ako vyšiel motocykel na viditeľný úsek sa motocykel musel pohybovať približne rýchlosťou 98 km/h a intenzívne spomaľovať hneď po reakcii jeho vodiča až do miesta zrážky. Motocykel nie je vybavený systémom ABS, preto je možné predpokladať vznik šmykovej stopy pri intenzívnom spomaľovaní. Zároveň znalec konštatoval, že na mieste dopravnej nehody nebola zistená žiadna stopa po motocykli. Priebeh dopravnej nehody podľa svedka označili znalci za technicky neprijateľný vzhľadom na pravdepodobnosť vzniku stôp na vozovke pri spomalení motocykla z rýchlosti 98 km/h na hranici viditeľnosti na rýchlosť 44 km/h v mieste zrážky. Za technicky neprijateľný označili aj priebeh dopravnej nehody podľa verzie vodiča motocykla vzhľadom na technickú neprijateľnosť premiestnenia motocykla z miesta spozorovania vchádzania chodkyne na cestu do miesta zrážky. Za technickú príčinu dopravnej nehody označili znalci nesprávnu techniku jazdy obžalovaného, pretože vodič po spozorovaní prekážky sa mal rozhodnúť pre priestorové zabránenie dopravnej nehode, t. j. zastaviť pred koridorom pohybu chodkyne a súčasne nesprávne vyhodnotenie pohybu motocykla poškodenou, pretože poškodená ho svojím pohybom donútila k náhlejšej zmene smeru a rýchlosti, pričom z technického hľadiska mu nevytvorila náhlu prekážku. Poškodená po vstupe na vozovku mohla dopravnej nehode zabrániť tak, že by sa rozhodla namiesto pokračovania v prechádzaní vozovky zastaviť, pretože mohla vidieť motocykel pohybujúci sa rýchlosťou nižšou ako 98 km/h. Vzhľadom na absenciu stôp po motocykli pred miestom zrážky je možné predpokladať, že sa pohyboval rýchlosťou menšou ako 98 km/h, pričom pri pohybe motocykla rýchlosťou nižšou ako 98 km/h sa motocykel pohybuje na viditeľnom úseku skôr ako vojde poškodená na vozovku. Pokiaľ ide o možnosti zabránenia dopravnej nehode obžalovaným, znalec konštatoval, že z povolenej rýchlosti dokáže vodič motocykla pri reakcii na vchádzanie chodkyne na vozovku zastaviť pred chodkyňou a zabrániť dopravnej nehode so spomalením vyšším ako je polovica z maximálne dosiahnuteľného spomalenia. Záver znalec konštatoval, že spôsob prechádzania poškodenej cez vozovku nie je možné z technického hľadiska považovať za správny. Rovnako vzhľadom na možnosť obžalovaného zastaviť pred koridorom pohybu chodkyne znalec nepovažoval spôsob a reakcie obžalovaného z technického hľadiska za správne. Ak sa motocykel pohyboval rýchlosťou nižšou ako 98 km/h a čas premiestnenia chodkyne do miesta zrážky bol 3,5 sekundy, poškodená pri vstupe na vozovku vždy mohla vidieť prichádzajúci motocykel a motocyklista mohol vidieť vchádzanie poškodenej na vozovku. Záverom znalec konštatoval, že maximálnym spomalením zastaví motocykel za čas približne 3,5 sekundy na dráhe približne 42 metrov z rýchlosti približne 70 km/h, preto pri pohybe motocykla obžalovaného rýchlosťou vyššou ako 70 km/h nemohol jeho vodič zastaviť pred koridorom pohybu chodkyne. Bolo tiež konštatované, že ak by poškodená vošla na vozovku hneď za neznámym vozidlom idúcim rovnakým smerom ako motocykel v zmysle výpovede svedka Miroslava Macka, poškodená by prešla od okraja vozovky po miesto zrážky označené počas vykonávania obhliadky miesta dopravnej nehody rýchlosťou 0,29 m/s (1 km/h), čo je možné považovať za pohyb extrémne pomalý a málo pravdepodobný presun cez vozovku. Ak by sa pohybovala takouto rýchlosťou, v momente, keď obžalovaný vošiel na úsek viditeľnosti, by sa nachádzala na vozovke.

Zo záznamu z dopravnej nehody súd zistil, že dopravná nehoda sa stala dňa 12.10.2014 o 15:45 hodine v obci L. Ž., pred budovou Stolárstvo, L. Ž. Č.. XX, okres Ž. Z. O. na ceste III. triedy č. 06523 a jej účastníkmi bol obžalovaný X. L.B., poškodená O. P. a jediným svedkom dopravnej nehody bol F. F..

Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 12.10.2014 súd zistil, že dopravná nehoda sa stala na cestnej komunikácii bez závad, v jazdnom pruhu, kde je rýchlostný limit 50 km/h. V čase dopravnej nehody boli dobré poveternostné podmienky, viditeľnosť nebola znížená vplyvom poveternostných podmienok. Na mieste samom boli zaistené biologické stopy s kvapkami krvi, vecné stopy v podobe vlákna tmavej farby zachytené na konci pravého riadidla. Tieto boli zaistené na bielej daktyloskopickej fólii.

Dňa 16.11.2014 bola z miesta dopravnej zrážky vyhotovená fotodokumentácia. Fotografie sú zadokumentované na č. I. 202 až 206 spisu.

Zo zápisu o dychovej skúške vykonanej dňa 12.10.2014 o 16:00 hodine vyplynulo, že obžalovaný v čase dopravnej nehody nebol pod vplyvom alkoholu.

Zo zápisnice o vyšetrovacom pokuse zo dňa 11.03.2015 bolo zistené, že tento bol vykonaný za prítomnosti obžalovaného, svedka F. F., znalca D.. X. Š. a znalca P. E. zo znaleckej organizácie Znalex s.r.o. Výsledkom vyšetrovacieho pokusu bol spresnený pohyb poškodenej ako chodkyne ako aj pohyb motocykla obžalovaného prichádzajúceho od kostola.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný X. L. dosiaľ nebol súdne trestaný, v priestupkovom konaní bol postihovaný viackrát, a to za porušenie pravidiel cestnej premávky v roku 2008, v roku 2011, 2x v roku 2014 a 1x v roku 2015. Zo správy o povesti z obce L. Ž. mu nie je nič vytýkané a v pracovnom posudku ho zamestnávateľ TUBEX SLOVAKIA, s.r.o. hodnotí kladne.

Prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť. Žalovaný skutok je nedbanlivostným trestným činom, pričom páchatel' tohto trestného činu nemal úmysel iného usmrtiť ani mu spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví, ale napriek tomu, hoci z nedbanlivosti, inému spôsobil smrť. Z hľadiska subjektívnej stránky je pre naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu vyžaduje nedbanlivosť.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní sa preukázalo, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa síce stal, ale nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o skutkové okolnosti, obžalovaný priebeh nehodového deja v priebehu celého trestného konania popisoval konštantne, keď uvádzal, že v inkriminovaný deň vychádzal spoza zákruty na viditeľný úsek cestnej komunikácie v obci X., kde v protismere jeho jazdy vzhliadol poškodenú, ako kráča po chodníku. V krátkom časovom úseku následne zbadal, ako chodkyňa vstúpila na vozovku na pozrela sa naňho. V okamihu na to zahájil vyhýbaví manéver v snahe obísť poškodenú zľava. Keďže poškodená nečakane zrýchlila krok, v protismernom jazdnom pruhu, mierne vľavo od pomyselnej stredovej deliacej čiary došlo medzi ním a poškodenou ku kolízii. K priebehu nehodového deja na hlavnom pojednávaní vypovedal aj jediný svedok nehody F. F., ktorý v podstatných okolnostiach skutku vypovedal v zhode s obžalovaným. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že počas predbiehacieho manévru pri obchádzaní motorového vozidla pred ním zbadal schádzať poškodenú z chodníka na cestnú komunikáciu, pričom následne bol svedkom toho, ako obžalovaná zrýchlila krok a obžalovaný v reakcii na jej pohyb okamžite realizoval úhybný manéver smerom k stredu vozovky s očividným úmyslom obísť poškodenú. Vzápätí už iba videl, ako poškodená obžalovanému doslova „vbehla do jazdnej dráhy, ako by to bolo načasované“. S ohľadom na dôkaznú situáciu, kedy ohliadkou na mieste dopravnej nehody neboli zaistené žiadne stopy identifikujúce miesto stretu ani iné stopy jednoznačne vymedzujúce pohyb motocykla obžalovaného od zrážky s poškodenou po zastavenie v konečnej polohe, nehodový dej bol ustálený a spravdepodobnený znaleckým dokazovaním (znalcami D.. X. Š. a P. E.), simulačne, prostredníctvom výpočtového programu. Znalec P. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch, ktoré vyplývali z vyššie uvedeného znaleckého posudku a jeho doplnení č. 1. Jednoznačne uviedol, že technickou príčinou dopravnej nehody bolo donútenie vodiča motocykla k náhlej zmene smeru a rýchlosti vchádzajúcou chodkyňou do vozovky a následné vytvorenie náhlej prekážky chodkyňou pri pohybe z miesta rozbiehania sa do miesta stretu. Pri konštatovaní rýchlosti

motocykla v čase evidovania poškodenej 50 km/h znalec simulačným spôsobom stanovil vzdialenosť obžalovaného a poškodenej v čase, keď ju zaregistroval na 34 metrov. Sekundu pred vojením poškodenej na vozovku, bola ich vzdialenosť 48 metrov. Obžalovaný po spozorovaní poškodenej mohol využiť maximálne brzdenie intenzívneho charakteru a teoreticky mohol zastaviť pred miestom stretu s poškodenou, keďže v prvej fáze pohybu poškodená obžalovanému nevytvorila tzv. náhlu prekážku. Keďže poškodená v druhej fáze prechádzania cez vozovku svoj spočiatku pomalý pohyb náhle zrýchlila, obžalovaný podľa vyjadrenia znalca reagoval na vzniknutú náhlu prekážku v jeho jazdnom pruhu prirodzeným spôsobom, t. j. úhybným manévrom doľava. V opačnom prípade by obžalovaný pred takouto prekážkou nezastavil a stretu by nezabránil ani po využití maximálnej brzdnéj sily brzdného systému motocykla. Reakčný čas obžalovaného aj poškodenej bol vyhodnotený ako identický a rovnako dlhý, preto keď sa obžalovaný vidiac poškodenú pomaly kráčať cez cestnú komunikáciu zvolil možnosť úhybného manévru doľava, išlo o prirodzené rozhodnutie na vzniknutú prekážku, keďže ako vyplynulo jednak z výpovede obžalovaného ako aj z vykonaného znaleckého dokazovania, pri intenzívnom spomaľovaní by hrozila nestabilita. Uvedené koreluje s výpoveďou obžalovaného, ktorý vypovedal, že pokiaľ by sa chcel poškodenej vyhnúť manévrom smerom doprava, zachytil by buď poškodenú alebo obrubu chodníka na pravej strane z jeho pohľadu. Keby sa rozhodol brzdiť, mohol sa dostať do šmyku. Súd správnosti reakcie obžalovaného (aj s podporou znaleckých záverov) nemal dôvod neveriť aj s poukazom na to, že obžalovaný bol skúseným vodičom. Navyše v rozhodovacej fáze obžalovaný vzhľadom na spočiatku pomalý pohyb poškodenej nemohol rozumne predpokladať, že poškodená náhle zrýchli krok. Keďže v mieste zrážky išlo o viditeľný úsek cestnej komunikácie bez prítomnosti statických alebo iných prekážok brániacich výhľadu, poškodená musela prichádzajúci motocykel vidieť. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že v prvej fáze pohybu na cestnej komunikácii spomaľovala až takmer zastala, čím obžalovaného dala informáciu, že sa nebude ďalej pohybovať. Skutočnosť, že poškodená išla cez cestu pomaly a potom náhle zrýchlila potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok F. F.. Takto vykonané dôkazy vo svojom súhrne potom vyvracajú tvrdenia obžaloby, že obžalovaný na pohyb poškodenej reagoval nesprávne. Znalec na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že poškodená mohla dopravnej nehode zabrániť tým, že by na vozovku nevošla, alebo by sa namiesto zrýchlenia rozhodla zastaviť. Simulačným spôsobom bola zistená nárazová rýchlosť v čase stretu 44km/h, pričom k zachyteniu poškodenej s najväčšou pravdepodobnosťou došlo riadidlami vozidla, čomu zodpovedajú aj zaistené stopy a tiež zhodné vyjadrenia obžalovaného a svedka F. F. o tom, že poškodená bola zachytená stupačkou, resp. riadidlami vozidla.

Súd sa stotožnil s názorom obhajoby v prednesenej záverečnej reči, že Doplňenie č. 1 k znaleckému posudku a v ňom prijaté závery nemôžu byť podkladom pre uznanie viny obžalovaného. Podkladom pre vykonanie doplňujúceho znaleckého posudku boli výpovede obžalovaného a svedka F. F., ktorý zafinoval časové úseky možného spozorovania motocyklistu chodkyňou až do času stretu, čím znalcom pre vypracovanie znaleckého posudku poskytol nové vstupné údaje. Z výsledkov opätovného znaleckého dokazovania potom vyplynulo, že za podmienky, že poškodená vyšla na vozovku v rovnakom čase ako vyšiel motocykel na viditeľný úsek, musel sa obžalovaný pohybovať rýchlosťou 98 km/h a intenzívne spomaľovať. Keďže súd s poukazom na ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku vyhodnocuje dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, k záverom doplnenia znaleckého posudku súd uzavrel, že tieto boli v podstate vylúčené inými v konaní vykonanými dôkazmi. Po údajoch nameraných z vyšetrovacieho pokusu znalci ustálili, že obžalovaný sa musel pohybovať rýchlosťou približne 98 km/h a hneď po reakcii obžalovaného na poškodenú intenzívne spomaľovať až do miesta zrážky. Takto stanovený priebeh dopravnej nehody znalci označili ako technicky neprijateľný, a to predovšetkým na absenciu brzdných stôp na vozovke. Prijaté závery, že obžalovaný sa musel pohybovať rýchlosťou 98 km/h vyvracia aj výpoveď obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že jazdil rýchlosťou cca 45 až 50 km/h a tiež výpoveď svedka F. F., ktorý uviedol, že obžalovaný inkriminovaným miestom neprechádzal rýchlosťou vyššou ako 50 km/h. Keďže motocykel obžalovaného nebol vybavený systémom ABS, v prípade vyššej rýchlosti by nebol schopný realizovať uhýbací manéver do ľavej strany, nakoľko pri intenzívnom brzdení z vyššej rýchlosti by reálne došlo k zablokovaniu najprv zadného kolesa a následne predného kolesa motocykla. Podstatné bolo aj to, že čiastočnou zmenou vo výpovedi svedka F. F. nedošlo k zmene označenia konečnej polohy motocykla ani k zmene označenia polôh kontaktu obžalovaného s poškodenou a tiež nebola zmenená ani predpokladaná rýchlosť motocykla v čase zrážky s poškodenou (44 km/h). Keďže výsledkom Doplňenia č. 1 k prv podanému znaleckému posudku boli podľa znalcov nereálne hodnoty, súd pri posudzovaní žalovaného skutku vychádzal zo zistení vyplývajúcich zo znaleckého posudku č. 17/2014 zo dňa 23.01.2015. Samotní znalci v podanom

Doplnení č. 1 k znaleckému posudku potvrdili, že podkladom pre jeho vypracovanie boli výpovede svedka F. F. a obžalovaného podané takmer po trištvrte roku od inkriminovaného skutku.

S ohľadom na prijaté závery preto nemožno uzavrieť, že obžalovaný neprispôbil svoje správanie situácii v cestnej premávke, práve naopak. Obžalovaný podľa názoru súdu nenesie zodpovednosť za spôsobený následok - smrť poškodenej, nakoľko nemohol predvídať ani predpokladať, že obžalovaná po tom, čo po vozovke najprv kráčala pomalým krokom až takmer zastavila, odrazu zrýchlil svoj krok. Bola to práve poškodená, ktorá mohla dopravnej nehode zabrániť tak, že by na vozovku nevošla, resp., že by namiesto zrýchlenia zastavila. Z výpovedí obžalovaného aj zo záverov znaleckého skúmania vyplynulo, že poškodená prichádzajúci motocykel musela zbadat'. Aj svedok P. P., syn poškodenej uviedol, že poškodená mala dobrý zdravotný stav a na svoj vek bola vitálna.

Všetky popísané skutočnosti vedú súd k záveru, že hoci sa skutkový dej uvedený v skutkovej vete obžaloby stal, nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, a to s poukazom na absenciu jeho subjektívnej stránky, ktorou je zavinenie. Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená jedna zo zásad trestného konania, a to že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu.

Na základe uvedených právnych úvah mal súd za to, že v danom prípade skutok nie je trestným činom a podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného X. L. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, keďže obžalovaný svojom konaním nenaplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu usmrtienia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona.

V kontexte s uvedeným súd s použitím § 288 ods. 3 Trestného poriadku Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874 s jej nárokom na náhradu škody s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn 3T 24/2015.

Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.